Parlament Europejski
2019-2024

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

2016/0224(COD)

13.10.2021

POPRAWKI
1 - 63

Projekt sprawozdania
Fabienne Keller
(PE697.689v01-00)

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólną procedurę ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylającego dyrektywę 2013/32/UE

Zmieniony wniosek dotyczący rozporządzenia

(COM(2020)0611 – C9-xxxx/xxxx – 2016/0224(COD))

Poprawka 1
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) Osobom uznanym za osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową potrzebujące ***szczególnych*** gwarancji proceduralnych należy zapewnić odpowiednie wsparcie, w tym dać wystarczająco dużo czasu, w celu stworzenia warunków niezbędnych do zapewnienia im skutecznego dostępu do procedur oraz do przedstawienia elementów potrzebnych do uzasadnienia ich wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. W przypadku gdy niemożliwe jest zapewnienie odpowiedniego wsparcia w ramach procedury rozpatrywania wniosku prowadzonej w trybie przyspieszonym lub procedury na granicy, z procedur tych należy wykluczyć osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową potrzebującą ***szczególnych*** gwarancji proceduralnych. ***Potrzeba szczególnych gwarancji proceduralnych o charakterze, który mógłby uniemożliwić stosowanie procedury rozpatrywania wniosku prowadzonej w trybie przyspieszonym lub procedury na granicy, powinna także oznaczać zapewnienie osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową dodatkowych gwarancji w przypadkach, gdy jej odwołanie nie wywołuje automatycznego skutku zawieszającego, z myślą o nadaniu skuteczności środkowi zaskarżenia w szczególnej sytuacji tej ubiegającej się osoby.***	(17) Osobom uznanym za osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową potrzebujące ***określonych*** gwarancji proceduralnych należy zapewnić odpowiednie wsparcie, w tym dać wystarczająco dużo czasu, w celu stworzenia warunków niezbędnych do zapewnienia im skutecznego dostępu do procedur oraz do przedstawienia elementów potrzebnych do uzasadnienia ich wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. W przypadku gdy niemożliwe jest zapewnienie odpowiedniego wsparcia w ramach procedury rozpatrywania wniosku prowadzonej w trybie przyspieszonym lub procedury na granicy, z procedur tych należy wykluczyć osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową potrzebującą ***określonych*** gwarancji proceduralnych. ***Odpowiedzialne organy powinny przewidzieć rozwiązania alternatywne dla stosowania środków detencyjnych w procedurach granicznych, w szczególności dla małoletnich bez opieki i osób ubiegających się o ochronę międzynarodową szczególnie narażonych na zagrożenia.***

Or. en

Poprawka 2
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 30 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(30a) Aby okazać solidarność względem państw członkowskich zlokalizowanych na granicy zewnętrznej Unii i zagwarantować równe warunki działania w Unii, obiekty wykorzystywane na potrzeby procedury granicznej powinny być finansowane w pełni na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1147[1a]. Powinno to obejmować budowę, prowadzenie i renowację istniejących i przyszłych obiektów zgodnie z warunkami przewidzianymi w dyrektywie XXX/XXX/UE [wersja przekształcona dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania].
	[1a] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1147 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające Fundusz Azylu, Migracji i Integracji (Dz.U. L 251 z 15.7.2021, s. 1).

Or. en

Poprawka 3
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 31 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(31a) W celu zwiększenia efektywności procedur oraz zmniejszenia ryzyka ucieczki i prawdopodobieństwa niedozwolonego przemieszczania się należy zapewnić, aby nie było luk proceduralnych między wydaniem decyzji	(31a) W celu zwiększenia efektywności procedur oraz zmniejszenia ryzyka ucieczki i prawdopodobieństwa niedozwolonego przemieszczania się należy zapewnić, aby nie było luk proceduralnych między wydaniem decyzji

odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej a decyzją nakazującą powrót. Wobec osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których wnioski zostały odrzucone, należy niezwłocznie wydać decyzję nakazującą powrót. Bez uszczerbku dla prawa do skutecznego środka zaskarżenia decyzja nakazująca powrót powinna albo stanowić część decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, albo, jeżeli stanowi odrębny akt, zostać wydana jednocześnie z decyzją odmowną i łącznie tą decyzją.	odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej a decyzją nakazującą powrót. Wobec osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których wnioski zostały odrzucone, należy niezwłocznie wydać decyzję nakazującą powrót. ***W przypadku gdy w wydanie decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej lub decyzji nakazujących powrót zaangażowany jest więcej niż jeden organ, organy te powinny koordynować swoje działania, aby zadbać o wydawanie decyzji odmownych i decyzji nakazujących powrót w tym samym czasie.*** Bez uszczerbku dla prawa do skutecznego środka zaskarżenia decyzja nakazująca powrót powinna albo stanowić część decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, albo, jeżeli stanowi odrębny akt, zostać wydana jednocześnie z decyzją odmowną i łącznie tą decyzją.

Or. en

Poprawka 4
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 39 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(39a) W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie powinny przyspieszyć rozpatrywanie	(39a) W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie powinny przyspieszyć rozpatrywanie

wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %, lub – w przypadku bezpaństwowców – miały poprzednie miejsce zwykłego pobytu w takim państwie trzecim. ***Jeżeli*** w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu ***i z uwzględnieniem wytycznych*** na podstawie art. ***10*** rozporządzenia XX/XX w sprawie Europejskiej Agencji ds. Azylu ***lub jeżeli*** osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do szczególnej kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony, ***wniosek nie powinien być rozpatrywany*** w trybie przyspieszonym. Przypadki, w których państwo trzecie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku lub procedury uznania wniosku za niedopuszczalny.

wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, dla których obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %, lub – w przypadku bezpaństwowców – miały poprzednie miejsce zwykłego pobytu w takim państwie trzecim. ***Wartość progowa wynosząca 20 % powinna obowiązywać we wszystkich okolicznościach, w tym w sytuacjach kryzysowych i spowodowanych działaniem siły wyższej. W drodze wyjątku procedury rozpatrywania wniosku nie należy przyspieszać, gdy Komisja stwierdza za pomocą aktu wykonawczego, że*** w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu ***w oparciu o wytyczne*** na podstawie art. ***11*** rozporządzenia XX/XX w sprawie Europejskiej Agencji ds. Azylu***.*** Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową***, która*** należy do szczególnej kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony, ***także powinna być zwolniona z procedury rozpatrywania wniosku*** w trybie przyspieszonym***, w tym po jej rozpoczęciu, gdy właściwe organy stwierdzą, że nie mają zastosowania podstawy dla takiej procedury. Właściwe organy powinny przeprowadzać odpowiednie kontrole narażenia podczas całej procedury granicznej***. Przypadki, w których państwo trzecie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku lub procedury uznania wniosku za niedopuszczalny.

Or. en

Poprawka 5
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40) Wiele wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej jest składanych na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej państwa członkowskiego, często przez osoby zatrzymane w związku z niedozwolonym przekroczeniem granicy zewnętrznej lub osoby, które zeszły na ląd po operacji poszukiwawczo-ratowniczej. W celu przeprowadzenia identyfikacji, kontroli bezpieczeństwa i kontroli stanu zdrowia na granicy zewnętrznej oraz skierowania obywateli państw trzecich i bezpaństwowców do odpowiednich procedur konieczne jest przeprowadzenie kontroli przesiewowej. Powinny istnieć płynne i efektywne powiązania między wszystkimi etapami odpowiednich procedur w odniesieniu do wszystkich przybywających osób o nieuregulowanym statusie. ***Po kontroli przesiewowej*** obywatele państw trzecich i bezpaństwowcy powinni być kierowani do odpowiedniej procedury azylowej lub procedury powrotu albo otrzymać odmowę wjazdu. Należy zatem ustanowić etap poprzedzający wjazd, polegający na kontroli przesiewowej i procedurach granicznych w zakresie azylu i powrotów.	(40) Wiele wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej jest składanych na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej państwa członkowskiego, często przez osoby zatrzymane w związku z niedozwolonym przekroczeniem granicy zewnętrznej lub osoby, które zeszły na ląd po operacji poszukiwawczo-ratowniczej. W celu przeprowadzenia identyfikacji, kontroli bezpieczeństwa i kontroli stanu zdrowia na granicy zewnętrznej oraz skierowania obywateli państw trzecich i bezpaństwowców do odpowiednich procedur konieczne jest przeprowadzenie kontroli przesiewowej. Powinny istnieć płynne i efektywne powiązania między wszystkimi etapami odpowiednich procedur w odniesieniu do wszystkich przybywających osób o nieuregulowanym statusie. Obywatele państw trzecich i bezpaństwowcy powinni***, w stosownych przypadkach po kontroli przesiewowej,*** być kierowani do odpowiedniej procedury azylowej lub procedury powrotu albo otrzymać odmowę wjazdu. Należy zatem ustanowić etap poprzedzający wjazd, polegający na kontroli przesiewowej i procedurach granicznych w zakresie azylu i powrotów.

Or. en

Poprawka 6
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40a) Celem procedury granicznej w zakresie azylu i powrotów powinno być przeprowadzenie ***na granicach zewnętrznych*** szybkiej oceny, czy wniosek jest nieuzasadniony lub niedopuszczalny, oraz szybkie przeprowadzenie powrotu osób nieposiadających prawa do pozostania, przy jednoczesnym zapewnieniu, by osoby, które złożyły uzasadnione wnioski, były kierowane do zwykłej procedury i szybko otrzymywały dostęp do ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie powinny zatem móc wymagać od osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, by te pozostały na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej, w celu oceny dopuszczalności ich wniosków. W ściśle określonych okolicznościach państwa członkowskie powinny zapewnić rozpatrzenie wniosku co do istoty sprawy, a w przypadku odrzucenia wniosku – zapewnić powrót obywateli państw trzecich i bezpaństwowców ***zanim przekroczą granice zewnętrzne***.	(40a) Celem procedury granicznej w zakresie azylu i powrotów powinno być przeprowadzenie szybkiej oceny, czy wniosek jest nieuzasadniony lub niedopuszczalny, oraz szybkie przeprowadzenie powrotu osób nieposiadających prawa do pozostania, przy jednoczesnym zapewnieniu, by osoby, które złożyły uzasadnione wnioski, były kierowane do zwykłej procedury i szybko otrzymywały dostęp do ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie powinny zatem móc wymagać od osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, by te pozostały ***w miejscach wyznaczonych zgodnie z ich uznaniem, do czasu zakończenia procedury granicznej, na przykład*** na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej, w celu oceny dopuszczalności ich wniosków. W ściśle określonych okolicznościach państwa członkowskie powinny zapewnić rozpatrzenie wniosku co do istoty sprawy, a w przypadku odrzucenia wniosku – zapewnić powrót obywateli państw trzecich i bezpaństwowców ***w ramach procedury granicznej***.

Or. en

Poprawka 7
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40b) Państwo członkowskie powinno przeprowadzić ocenę wniosku w ramach procedury granicznej, jeżeli osoba	(40b) Państwo członkowskie powinno przeprowadzić ocenę wniosku w ramach procedury granicznej, jeżeli osoba

ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, jeżeli wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, które mogłyby mieć negatywny wpływ na decyzję, oraz jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek jest nieuzasadniony, ponieważ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo państwa trzeciego, dla którego obywateli wskaźnik udzielania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %. W innych przypadkach, np. gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego, stosowanie procedury granicznej powinno być dla państw członkowskich opcjonalne.	ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, jeżeli wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, które mogłyby mieć negatywny wpływ na decyzję, oraz jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek jest nieuzasadniony, ponieważ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo państwa trzeciego, dla którego obywateli wskaźnik udzielania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 %***, chyba że bardziej aktualne dane z Europejskiej Agencji ds. Azylu wskazują na istotną zmianę***. W innych przypadkach, np. gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia albo bezpiecznego kraju trzeciego, stosowanie procedury granicznej powinno być dla państw członkowskich opcjonalne.
	Or. en

Poprawka 8
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 b a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40ba) Przed rozpatrzeniem wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej co do istoty sprawy państwo członkowskie, w którym został zarejestrowany wniosek, powinno wskazać państwo członkowskie odpowiedzialne na mocy rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją]. Aby zachować zgodność z terminami ustalonymi dla procedury granicznej podczas procesu ustalania, należy skrócić

terminy na złożenie wniosku o przejęcie przez odpowiedzialne państwo członkowskie w porównaniu z ogólnymi zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją].

Or. en

Poprawka 9
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 b b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40bb) Podczas gdy osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, których wnioski są oceniane w ramach procedury granicznej, mogą nie być uprawnione do legalnego wjazdu na terytorium danego państwa członkowskiego, osobom tym należy zawsze przyznawać prawo do pozostania na terytorium państwa członkowskiego podczas rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej w ramach procedury granicznej.

Or. en

Poprawka 10
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40c) Stosując procedurę graniczną mającą na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny	(40c) Stosując procedurę graniczną mającą na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny

dopilnować, aby zapewniono niezbędne warunki do przyjęcia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ***na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu albo w strefach tranzytowych***, zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania]. ***Państwa członkowskie mogą rozpatrywać wnioski w innym miejscu na granicy zewnętrznej niż miejsce, w którym składany jest wniosek o udzielenie azylu, i w tym celu przenosić osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową do określonego miejsca na granicy zewnętrznej tego państwa członkowskiego lub w jej pobliżu, gdzie istnieje odpowiedni obiekt***. Państwa członkowskie powinny zachować swobodę decydowania o tym, w jakich konkretnych miejscach ***na granicach zewnętrznych*** należy utworzyć takie obiekty. ***Państwa członkowskie powinny jednak dążyć do ograniczenia potrzeby przenoszenia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w tym celu, a zatem dążyć do utworzenia takich obiektów o wystarczającej przepustowości na przejściach granicznych lub odcinkach granicy zewnętrznej, gdzie składana jest większość wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, uwzględniając również długość granicy zewnętrznej i liczbę przejść granicznych lub stref tranzytowych.*** Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o konkretnych miejscach na granicy zewnętrznej, ***w strefach tranzytowych lub w pobliżu granicy zewnętrznej,*** w których będą przeprowadzane procedury graniczne. W przypadku gdy stosowana jest procedura graniczna, a przepustowość obiektów ***na granicy zewnętrznej lub w jej pobliżu***, o których powiadomiło państwo członkowskie, zostanie tymczasowo przekroczona, państwa członkowskie mogą rozpatrywać te wnioski w innym miejscu na swoim terytorium przez możliwie najkrótszy okres.

dopilnować, aby zapewniono niezbędne warunki do przyjęcia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania]. ***Personel ds. azylu, przedstawiciele prawni, organizacje pozarządowe, instytucje unijne i międzynarodowe lub personel socjalno-medyczny powinni mieć zawsze dostęp do obiektów podczas procedury granicznej***. Państwa członkowskie powinny zachować swobodę decydowania o tym, w jakich konkretnych miejscach należy utworzyć takie obiekty***, ale powinny dopilnować, by zastosowanie nadal miały wymogi dla procedur granicznych***. ***Takie obiekty mogą znajdować się na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu albo w strefach tranzytowych, pod warunkiem że gwarantują odpowiednie warunki przyjmowania, dostęp dla personelu i podstawowe usługi.*** Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o konkretnych miejscach na granicy zewnętrznej, w których będą przeprowadzane procedury graniczne. W przypadku gdy stosowana jest procedura graniczna, a przepustowość obiektów, o których powiadomiło państwo członkowskie, zostanie tymczasowo przekroczona***, możliwości personelu są niewystarczające lub warunki przyjmowania nie są zapewnione***, państwa członkowskie mogą rozpatrywać te wnioski w innym miejscu na swoim terytorium przez możliwie najkrótszy okres.

Or. en

Poprawka 11
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 c a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40ca) Skuteczny powrót migrantów o nieuregulowanym statusie w terminie 12 tygodni stanowi ważny element dobrze funkcjonującej procedury granicznej. W tym celu państwa członkowskie powinny poprawić i wzmocnić współpracę z państwami trzecimi w odniesieniu do powrotu, readmisji i reintegracji oraz powinny polegać na mechanizmie zgodnym z art. 7 rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją [rozporządzenie nr XXX/XXX/UE], w dążeniu do uwzględniania wszystkich odpowiednich unijnych polityk i narzędzi oraz poprawy koordynacji różnych działań w różnych obszarach polityki innych niż polityka migracyjna, które Unia i państwa członkowskie mogą podjąć w tym celu.

Or. en

Poprawka 12
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40d) W przypadku gdy stosowanie procedury granicznej jest obowiązkowe, państwa członkowskie w drodze wyjątku powinny być zwolnione z obowiązku stosowania ***tej*** procedury do ***rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony***	(40d) W przypadku gdy stosowanie procedury granicznej jest obowiązkowe, państwa członkowskie w drodze wyjątku powinny być zwolnione z obowiązku stosowania procedury ***granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu*** do

międzynarodowej złożonych przez obywateli państwa trzeciego, które nie współpracuje w wystarczającym stopniu w zakresie readmisji, ponieważ szybki powrót takich osób po odrzuceniu ich wniosków byłby w tym przypadku mało prawdopodobny. Ustalenia, czy dane państwo trzecie w wystarczającym stopniu współpracuje w zakresie readmisji, powinno się dokonywać zgodnie z procedurami określonymi w art. 25a rozporządzenia (WE) nr 810/2009.

obywateli państwa trzeciego, które nie współpracuje w wystarczającym stopniu w zakresie readmisji, ponieważ szybki powrót takich osób po odrzuceniu ich wniosków ***podczas procedury granicznej przeprowadzanej w celu rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej*** byłby w tym przypadku mało prawdopodobny. Ustalenia, czy dane państwo trzecie w wystarczającym stopniu współpracuje w zakresie readmisji, powinno się dokonywać zgodnie z procedurami określonymi w art. 25a rozporządzenia (WE) nr 810/2009. ***W przypadku gdy procedura graniczna mająca na celu przeprowadzenie powrotu wyjątkowo nie jest stosowana w tych okolicznościach, zastosowanie powinna mieć procedura powrotu ustanowiona w dyrektywie powrotowej, a dany obywatel państwa trzeciego powinien być upoważniony do wjazdu na terytorium określonego państwa członkowskiego.***

Or. en

Poprawka 13
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 e

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40e) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Okres ten nie powinien w żadnym przypadku przekraczać 12 tygodni. Termin ten należy rozumieć jako odrębny termin dla azylowej procedury granicznej, obejmujący zarówno decyzję w sprawie wniosku, jak i ewentualne rozstrzygnięcie w ***pierwszej*** instancji odwoławczej. W tym terminie	(40e) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Okres ten nie powinien w żadnym przypadku przekraczać 12 tygodni. Termin ten należy rozumieć jako odrębny termin dla azylowej procedury granicznej, obejmujący zarówno decyzję w sprawie wniosku, jak i ewentualne rozstrzygnięcie w instancji odwoławczej. W tym terminie państwa

państwa członkowskie są uprawnione do określenia w prawie krajowym terminu zarówno dla etapu administracyjnego, jak i odwoławczego, ale powinny ustalić te terminy w taki sposób, aby zapewnić zakończenie procedury rozpatrywania wniosku, a następnie wydanie ***w pierwszej instancji*** rozstrzygnięcia w sprawie ewentualnego odwołania w ciągu nie więcej niż 12 tygodni. Po upływie tego terminu, jeżeli państwo członkowskie mimo to nie wydało odpowiedniego rozstrzygnięcia, osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy ***co do zasady*** zezwolić na wjazd na terytorium tego państwa członkowskiego. Nie należy jednak zezwalać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na terytorium państwa, jeżeli osoba ta nie ma prawa do pozostania, jeżeli nie złożyła wniosku o zezwolenie na pozostanie do celów procedury odwoławczej lub jeżeli sąd lub trybunał postanowił, że nie powinna ona uzyskać zezwolenia na pozostanie w oczekiwaniu na wynik postępowania odwoławczego. W takich przypadkach, aby zapewnić ciągłość między procedurą azylową a procedurą powrotu, procedura powrotu powinna być również przeprowadzona w ramach procedury granicznej w terminie nieprzekraczającym 12 tygodni. Termin ten powinno się liczyć od chwili, w której osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – nie ma już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie.

państwa członkowskie są uprawnione do określenia w prawie krajowym terminu zarówno dla etapu administracyjnego, jak i odwoławczego, ale powinny ustalić te terminy w taki sposób, aby zapewnić zakończenie procedury rozpatrywania wniosku, a następnie wydanie rozstrzygnięcia w sprawie ewentualnego odwołania w ciągu nie więcej niż 12 tygodni. Po upływie tego terminu, jeżeli państwo członkowskie mimo to nie wydało odpowiedniego rozstrzygnięcia, osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy zezwolić na wjazd na terytorium tego państwa członkowskiego. Nie należy jednak zezwalać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na terytorium państwa, jeżeli osoba ta nie ma prawa do pozostania, jeżeli nie złożyła wniosku o zezwolenie na pozostanie do celów procedury odwoławczej lub jeżeli sąd lub trybunał postanowił, że nie powinna ona uzyskać zezwolenia na pozostanie w oczekiwaniu na wynik postępowania odwoławczego. W takich przypadkach, aby zapewnić ciągłość między procedurą azylową a procedurą powrotu, procedura powrotu powinna być również przeprowadzona w ramach procedury granicznej w terminie nieprzekraczającym 12 tygodni. Termin ten powinno się liczyć od chwili, w której osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – nie ma już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie. ***Aby zakończyć procedurę graniczną w określonym terminie, właściwe organy i wszystkie podmioty zaangażowane w procedurę graniczną powinny dążyć do zwiększenia zaangażowania i współpracy ze strony obywateli państw trzecich na wszystkich etapach procedury.***

Or. en

Poprawka 14
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 f

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40f) Wprawdzie procedura graniczna mająca na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej może przebiegać bez stosowania środków detencyjnych, jednak państwo członkowskie powinno mieć możliwość zastosowania podstaw umieszczenia w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania] ***w celu podjęcia decyzji w sprawie prawa osoby*** ubiegającej się o ochronę międzynarodową do wjazdu na terytorium tego państwa***. Jeżeli w trakcie takiej procedury zastosowany zostanie środek detencyjny, zastosowanie powinny mieć przepisy dotyczące zatrzymania zawarte w dyrektywie (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków*** przyjmowania***], w tym gwarancje*** dla zatrzymanych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ***oraz zasada, że konieczna jest indywidualna ocena*** każdego przypadku, ***jak również przepisy dotyczące kontroli sądowej i warunków zatrzymania***.	(40f) Wprawdzie procedura graniczna mająca na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej może przebiegać bez stosowania środków detencyjnych, jednak państwo członkowskie powinno mieć możliwość zastosowania podstaw umieszczenia w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania]***, włącznie z prawem*** osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do wjazdu na terytorium tego państwa ***oraz warunkami*** przyjmowania ***i gwarancjami*** dla zatrzymanych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową***. Decyzja o zatrzymaniu osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową podczas procedury granicznej nigdy nie powinna być podejmowana automatycznie. Decyzje takie powinny zawsze opierać się na indywidualnej ocenie*** każdego przypadku, ***która pokazuje, że środek detencyjny jest konieczny i proporcjonalny oraz nie jest możliwe zastosowanie mniej rygorystycznych środków przymusu***. ***Decyzje takie powinny podlegać kontroli sądowej.***

Or. en

Poprawka 15
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 f a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40fa) W celu unikania pozbawiania wolności, w przypadku gdy zastosowane mogą być mniej rygorystyczne środki, państwa członkowskie powinny być w stanie ograniczać swobodę przemieszczania się osób ubiegających się o ochronę międzynarodową zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania] lub zastosować inne rozwiązania alternatywne względem środków detencyjnych. Takie środki alternatywne powinny być dostępne formalnie i faktycznie na szczeblu krajowym oraz mogą być zapewniane w szczególności względem osób ubiegających się o ochronę międzynarodową o specjalnych potrzebach w zakresie przyjmowania, zwłaszcza małoletnich, rodzin lub innych osób wymagających szczególnego traktowania. Komisja powinna określić najlepsze praktyki i wspierać państwa członkowskie we wdrażaniu rozwiązań alternatywnych względem środków detencyjnych w kontekście procedury granicznej. Komisja powinna konsultować się z zainteresowanymi stronami posiadającymi wiedzę ekspercką w danej dziedzinie, takimi jak unijne organy, jednostki i agencje, Europejska Sieć Migracyjna, Komitet Sterujący ds. Praw Człowieka Rady Europy, Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców, Międzynarodowa Organizacja ds. Migracji lub organizacje pozarządowe.

Or. en

Poprawka 16
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 h

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(40h) Stosując procedurę graniczną mającą na celu przeprowadzenie powrotu, należy stosować niektóre przepisy [przekształconej dyrektywy powrotowej], ponieważ przepisy te regulują elementy procedury powrotu, które nie są określone w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności definicje, korzystniejsze przepisy, zasadę non-refoulement, dobro dziecka, życie rodzinne i stan zdrowia, ryzyko ucieczki, obowiązek współpracy, termin na dobrowolny wyjazd, decyzję nakazującą powrót, wydalenie, odroczenie wydalenia, powrót i wydalenie małoletnich bez opieki, zakazy wjazdu, zabezpieczenia do czasu powrotu, środek detencyjny, warunki zatrzymania, zatrzymanie osób małoletnich i rodzin oraz sytuacje nadzwyczajne. ***Aby zmniejszyć ryzyko niedozwolonego wjazdu i przemieszczania się nielegalnie przebywających obywateli państwa trzeciego podlegających procedurze granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu, można przyznać nielegalnie przebywającym obywatelom państwa trzeciego nieprzekraczający 15 dni termin na dobrowolny wyjazd, bez uszczerbku dla możliwości dobrowolnego wywiązania się z obowiązku powrotu w dowolnej chwili.***	(40h) Stosując procedurę graniczną mającą na celu przeprowadzenie powrotu, należy stosować niektóre przepisy [przekształconej dyrektywy powrotowej], ponieważ przepisy te regulują elementy procedury powrotu, które nie są określone w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności definicje, korzystniejsze przepisy, zasadę non-refoulement, dobro dziecka, życie rodzinne i stan zdrowia, ryzyko ucieczki, obowiązek współpracy, termin na dobrowolny wyjazd, decyzję nakazującą powrót, wydalenie, odroczenie wydalenia, powrót i wydalenie małoletnich bez opieki, zakazy wjazdu, zabezpieczenia do czasu powrotu, środek detencyjny, warunki zatrzymania, zatrzymanie osób małoletnich i rodzin oraz sytuacje nadzwyczajne.

Or. en

Poprawka 17
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 h a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40ha) W przypadku gdy spełnione zostaną warunki, o których mowa w prawie Unii, należy wspierać dobrowolny powrót w ramach procedury granicznej, aby zachęcać do stosowania podejścia opartego na współpracy między obywatelami państw trzecich i właściwymi organami. Obywateli państw trzecich należy należycie informować o warunkach dobrowolnego powrotu i powiązanych korzyściach na jak najwcześniejszym etapie, w tym na początku etapu poprzedzającego wjazd. Aby zmniejszyć ryzyko niedozwolonego wjazdu i przemieszczania się nielegalnie przebywających obywateli państwa trzeciego podlegających procedurze granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu, można przyznać nielegalnie przebywającym obywatelom państwa trzeciego nieprzekraczający 20 dni termin na dobrowolny wyjazd, bez uszczerbku dla możliwości dobrowolnego wywiązania się z obowiązku powrotu w dowolnej chwili. Na podstawie komunikatu Komisji z dnia 27 kwietnia 2021 r. zatytułowanego „Strategia UE na rzecz dobrowolnych powrotów i reintegracji" państwa członkowskie powinny opracować programy dotyczące dobrowolnych powrotów i reintegracji w procedurze granicznej. Programy te kładą duży nacisk na współpracę z krajami pochodzenia w dążeniu do opracowania zrównoważonej polityki i programów reintegracji dla obywateli państw trzecich, które uwzględniają skutki gospodarcze i społeczne dla społeczności w kraju pochodzenia oraz zapewniają zaangażowanie i współpracę wszystkich zainteresowanych stron.

Or. en

Poprawka 18

Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 h b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40hb) Aby zadbać o wdrażanie każdorazowo sprawiedliwej i wydajnej procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu, państwa członkowskie powinny być w stanie ubiegać się o wsparcie ze strony Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej powinna zapewniać, w ramach swojego mandatu, szybką pomoc o wysokiej jakości na potrzeby realizacji różnorodnych zadań na wszystkich etapach procedury granicznej. Na przykład Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej powinna być w stanie uzupełniać zasoby właściwych organów, zapewniając ekspertów ds. powrotu, wspierając koordynację przymusowych i dobrowolnych powrotów, organizując wspólne operacje powrotowe, ułatwiając wymianę informacji między państwami członkowskimi na temat osób powracających, wspierając identyfikację obywateli państw trzecich i uzyskiwanie dokumentów podróży oraz monitorując operacje powrotowe na każdym etapie.

Or. en

Poprawka 19
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 k (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40k) Procedurę graniczną należy

przeprowadzać z pełnym poszanowaniem Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („karty”) i prawa Unii. Właściwe funkcjonowanie procedury granicznej zależy nieodłącznie od dostępności odpowiednich i wykwalifikowanych pracowników na każdym etapie procedury. Aby zagwarantować, że procedury graniczne są sprawiedliwe i wydajne oraz że warunki przyjmowania są odpowiednie, właściwe organy powinny w każdych okolicznościach przydzielać wykwalifikowanych i dobrze wyszkolonych pracowników do danych lokalizacji według potrzeb. Państwa członkowskie powinny w razie konieczności uzyskiwać wsparcie ze strony unijnych organów, jednostek i agencji, organizacji międzynarodowych i organizacji pozarządowych. Komisja powinna także pomagać właściwym organom w planowaniu przydziału wykwalifikowanych pracowników, aby zadbać o równe warunki działania we wszystkich państwach członkowskich.

Or. en

Poprawka 20
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 l (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40l) Biorąc pod uwagę różnorodność organów i zainteresowanych stron zaangażowanych w procedurę graniczną, zasadnicze znaczenie ma, by państwa członkowskie współpracowały ze sobą w sposób ciągły i skuteczny, na przykład w drodze wydawania odmownych decyzji azylowych i decyzji nakazujących powrót w tym samym czasie. Podczas wdrażania procedury granicznej właściwe organy

powinny w związku z tym ustanowić jasną i silną strukturę współpracy w ramach procedury granicznej, w tym pod względem podziału kompetencji i obowiązków lub wymiany informacji. Unijne instytucje, organy i jednostki organizacyjne powinny analizować najlepsze praktyki i dzielić się nimi, aby pomóc państwom członkowskim w osiągnięciu tego celu.

Or. en

Poprawka 21
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 m (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40m) Unijne organy, jednostki i agencje powinny zdecydowanie wspierać państwa członkowskie i Komisję z myślą o zapewnieniu odpowiedniego wdrażania i funkcjonowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności jego przepisów w sprawie przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku, procedury granicznej przeprowadzanej w celu rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu. W szczególności Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu, Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej powinny odgrywać kluczową rolę w stosowaniu niniejszego rozporządzenia oraz powinny w tym celu wykorzystywać pełny potencjał i zakres swoich kompetencji. Takie działania mogą obejmować zapewnianie analizy i wiedzy eksperckiej, świadczenie wsparcia operacyjnego na rzecz właściwych organów lub prowadzenie misji

monitorowania i oceny.

Or. en

Poprawka 22
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 n (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40n) Biorąc pod uwagę różnorodność przepływów migracyjnych w różnych punktach wejścia na granicach zewnętrznych Unii, unijne organy, jednostki i agencje powinny być w stanie zapewniać szybkie i dostosowane do potrzeb wsparcie na rzecz właściwych organów na wniosek państwa członkowskiego.

Or. en

Poprawka 23
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 40 o (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(40o) Unijne organy, jednostki i agencje powinny odpowiadać na wniosek państwa członkowskiego o szybkie i dostosowane do potrzeb wsparcie lub powinny móc zaproponować wsparcie z własnej inicjatywy na rzecz określonego państwa członkowskiego, jeśli uznają to za konieczne. W przypadku gdy unijny organ, jednostka lub agencja uzna zaproponowanie wsparcia na rzecz określonego państwa członkowskiego za konieczne, dane państwo członkowskie powinno należycie uwzględnić ten

wniosek i powinno być w stanie go zaakceptować, zmienić lub odrzucić.

Or. en

Poprawka 24
Fabienne Keller
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66 c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(66c) Aby zapewnić spójność kontroli sądowej przeprowadzanej przez sąd lub trybunał w odniesieniu do decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i towarzyszącej jej decyzji nakazującej powrót oraz aby przyspieszyć rozpatrywanie sprawy i zmniejszyć obciążenie właściwych organów sądowych, należy zapewnić, aby takie decyzje były przedmiotem wspólnego postępowania przed tym samym sądem lub trybunałem.	(66c) Aby zapewnić spójność kontroli sądowej przeprowadzanej przez sąd lub trybunał w odniesieniu do decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i towarzyszącej jej decyzji nakazującej powrót oraz aby przyspieszyć rozpatrywanie sprawy i zmniejszyć obciążenie właściwych organów sądowych, należy zapewnić ***możliwość***, aby takie decyzje były przedmiotem wspólnego postępowania przed tym samym sądem lub trybunałem***, jeśli jest to możliwe w danym krajowym systemie prawnym***.

Or. en

Poprawka 25
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 66 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(66e) Komisja powinna regularnie monitorować i oceniać odpowiednie stosowanie i wdrażanie niniejszego rozporządzenia. W szczególności Komisja powinna ustanowić niezależny mechanizm monitorowania, aby sprawdzić i przeanalizować wszelkie zarzuty dotyczące braku przestrzegania praw podstawowych w związku z procedurą graniczną. Taki mechanizm monitorowania powinien

obejmować prawa proceduralne i podstawowe, warunki przyjmowania oraz stosowanie środków detencyjnych i rozwiązań alternatywnych dla środków detencyjnych.

Or. en

Poprawka 26
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 35 a – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
W przypadku gdy wniosek zostanie odrzucony jako niedopuszczalny, nieuzasadniony lub całkowicie nieuzasadniony, zarówno w odniesieniu do statusu uchodźcy, jak i ochrony uzupełniającej, albo jako w sposób dorozumiany lub wyraźnie wycofany, państwa członkowskie wydają decyzję nakazującą powrót zgodną z dyrektywą XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa]. Decyzję nakazującą powrót wydaje się w ramach decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej lub w odrębnym akcie. W przypadku gdy decyzja nakazująca powrót jest wydawana jako odrębny akt, wydaje się ją w jednocześnie z decyzją o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i łącznie z tą decyzją.	W przypadku gdy wniosek zostanie odrzucony jako niedopuszczalny, nieuzasadniony lub całkowicie nieuzasadniony, zarówno w odniesieniu do statusu uchodźcy, jak i ochrony uzupełniającej, albo jako w sposób dorozumiany lub wyraźnie wycofany, państwa członkowskie wydają decyzję nakazującą powrót zgodną z dyrektywą XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa]***, w szczególności w najlepszym interesie dziecka, życia rodzinnego i stanu zdrowia danego obywatela państwa trzeciego oraz zgodnie z zasadą non-refoulement***. Decyzję nakazującą powrót wydaje się w ramach decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej lub w odrębnym akcie. W przypadku gdy decyzja nakazująca powrót jest wydawana jako odrębny akt, wydaje się ją w jednocześnie z decyzją o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i łącznie z tą decyzją.

Or. en

Poprawka 27
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 40 – ustęp 1 – litera i

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
i) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo lub – w przypadku bezpaństwowców – poprzednie miejsce zwykłego pobytu w państwie trzecim, dla którego obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej przez organ rozstrzygający wynosi – zgodnie z najnowszymi dostępnymi średnimi rocznymi ogólnounijnymi danymi Eurostatu – 20 % lub mniej, chyba że ***w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu lub osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do kategorii osób, w przypadku których wskaźnika 20 % lub mniej nie można uznać za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony;***	i) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo lub – w przypadku bezpaństwowców – poprzednie miejsce zwykłego pobytu w państwie trzecim, dla którego obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej przez organ rozstrzygający wynosi – zgodnie z najnowszymi dostępnymi średnimi rocznymi ogólnounijnymi danymi Eurostatu – 20 % lub mniej, chyba że***:***
	(i) na podstawie wytycznych opracowanych przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX (Agencja UE ds. Azylu) Komisja stwierdzi w drodze aktu wykonawczego, że w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu; lub
	(ii) odpowiedni właściwy organ stwierdzi, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do kategorii osób, w przypadku których wskaźnika 20 % lub mniej nie można uznać za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony.
	Bez uszczerbku dla lit. i) pierwszego akapitu wartość progowa wynosząca 20 % ma zastosowanie we wszystkich okolicznościach, w tym w sytuacjach kryzysowych lub spowodowanych działaniem siły wyższej, zgodnie z rozporządzeniem XXX/XXX [w sprawie

sytuacji kryzysowych i spowodowanych działaniem siły wyższej];

Or. en

Poprawka 28
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 40 – ustęp 5 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
c) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo lub – w przypadku bezpaństwowców – poprzednie miejsce zwykłego pobytu w państwie trzecim, dla którego obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej przez organ rozstrzygający wynosi – zgodnie z najnowszymi dostępnymi średnimi rocznymi ogólnounijnymi danymi Eurostatu – 20 % lub mniej, chyba że ***w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odpowiednich danych Eurostatu lub osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do kategorii osób, w przypadku których wskaźnika 20 % lub mniej nie można uznać za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony;***	c) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo lub – w przypadku bezpaństwowców – poprzednie miejsce zwykłego pobytu w państwie trzecim, dla którego obywateli wskaźnik przyznawania ochrony międzynarodowej przez organ rozstrzygający wynosi – zgodnie z najnowszymi dostępnymi średnimi rocznymi ogólnounijnymi danymi Eurostatu – 20 % lub mniej, chyba że***:***
	(i) na podstawie wytycznych opracowanych przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX (Agencja UE ds. Azylu) Komisja stwierdzi w drodze aktu wykonawczego, że w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu; lub
	(ii) odpowiedni właściwy organ stwierdzi, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do kategorii osób, w przypadku których wskaźnika 20 % lub mniej nie można

uznać za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony.

Bez uszczerbku dla lit. c) pierwszego akapitu wartość progowa wynosząca 20 % ma zastosowanie we wszystkich okolicznościach, w tym w sytuacjach kryzysowych i spowodowanych działaniem siły wyższej, zgodnie z rozporządzeniem XXX/XXX [w sprawie sytuacji kryzysowych i spowodowanych działaniem siły wyższej];

Or. en

Poprawka 29
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 40 – ustęp 6 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	6. Właściwe organy, ze wsparciem ze strony wszystkich podmiotów zaangażowanych w procedurę graniczną, dążą do zwiększenia współpracy ze strony obywateli państw trzecich na wszystkich etapach procedury granicznej.

Or. en

Poprawka 30
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 41 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Po przeprowadzeniu procedury kontroli przesiewowej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie kontroli przesiewowej] i pod warunkiem że osobie	1. Po przeprowadzeniu procedury kontroli przesiewowej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie kontroli przesiewowej]***, w stosownych***

ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie zezwolono jeszcze na wjazd na terytorium państw członkowskich, państwo członkowskie może rozpatrzyć wniosek w ramach procedury granicznej, w przypadku gdy wniosek ten został złożony przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który nie spełnia warunków wjazdu na terytorium państwa członkowskiego określonych w art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/399. Procedura graniczna może mieć miejsce:	***przypadkach,*** i pod warunkiem że osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie zezwolono jeszcze na wjazd na terytorium państw członkowskich, państwo członkowskie może rozpatrzyć wniosek w ramach procedury granicznej, w przypadku gdy wniosek ten został złożony przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który nie spełnia warunków wjazdu na terytorium państwa członkowskiego określonych w art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/399. Procedura graniczna może mieć miejsce:

Or. en

Poprawka 31
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
b) po zatrzymaniu ***w związku z niedozwolonym przekroczeniem*** granicy zewnętrznej;	b) po zatrzymaniu ***tego obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca przez właściwe organy w państwie członkowskim po przekroczeniu przez niego*** granicy zewnętrznej ***bez pozwolenia***;

Or. en

Poprawka 32
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
4. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o niestosowaniu ust. 3 do obywateli lub bezpaństwowców mających miejsce zwykłego pobytu w państwach trzecich, w odniesieniu do których to	***skreśla się***

państwo członkowskie przedłożyło Komisji powiadomienie zgodnie z art. 25a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 810/2009.

Jeżeli w wyniku analizy przeprowadzonej zgodnie z art. 25a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 Komisja uzna, że państwo trzecie współpracuje w wystarczającym stopniu, państwo członkowskie ponownie zaczyna stosować przepisy ust. 3.

W przypadku gdy Komisja uzna, że dane państwo trzecie nie współpracuje w wystarczającym stopniu, państwo członkowskie może nadal nie stosować ust. 3:

a) do czasu uchylenia lub zmiany aktu wykonawczego przyjętego uprzednio przez Radę zgodnie z art. 25a ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 810/2009;

b) w przypadku gdy Komisja uzna, że nie jest konieczne podjęcie działań na podstawie art. 25a rozporządzenia (WE) nr 810/2009, dopóki w swojej ocenie przeprowadzonej zgodnie z ust. 2 tego artykułu Komisja nie stwierdzi istotnych zmian we współpracy danego państwa trzeciego.

Or. en

Poprawka 33
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5. Procedurę graniczną można stosować wobec małoletnich bez opieki oraz małoletnich poniżej 12. roku życia i członków ich rodzin wyłącznie w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 5 lit. b).	5. Procedurę graniczną można stosować wobec małoletnich bez opieki oraz małoletnich poniżej 12. roku życia i członków ich rodzin wyłącznie w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 5 lit. b). ***Najlepszy interes dziecka i zabezpieczenia przewidziane w dyrektywie***

XXX/XXX/UE [wersja przekształcona dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania], w szczególności art. 11, 12, 13, 14, 20, 21, 22 i 23, stanowią kwestię nadrzędną dla właściwych organów w odniesieniu do stosowania niniejszego ustępu.

Or. en

Poprawka 34
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
6. Bez uszczerbku dla ust. 9 i 11 osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową podlegającym procedurze granicznej nie zezwala się na wjazd na terytorium państwa członkowskiego.	6. Bez uszczerbku dla ust. 9 i 11 osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową podlegającym procedurze granicznej nie zezwala się na wjazd na terytorium państwa członkowskiego. ***Zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [wersja przekształcona dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania] państwo członkowskie nie podejmuje decyzji o zastosowaniu środka detencyjnego wobec osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do czasu indywidualnej oceny przypadku danej osoby i skutecznego uwzględnienia rozwiązań alternatywnych względem środka detencyjnego lub mniej rygorystycznych środków.***

Or. en

Poprawka 35
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 – akapit 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	6a. Państwa członkowskie przyjmują proporcjonalne środki, aby zapewnić, by osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową w ramach procedury granicznej pozostały w wyznaczonych miejscach zgodnie z art. 41 ust. 13 i 14.

Or. en

Poprawka 36
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 – ustęp 6 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	6b. Zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy XXX/XXX/UE [wersja przekształcona dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania] i dyrektywą XXX/XXX/UE [wersja przekształcona dyrektywy powrotowej], państwa członkowskie mogą zastosować środek detencyjny wobec osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w ramach procedury granicznej, pod warunkiem że okaże się to konieczne po przeprowadzeniu indywidualnej oceny przypadku danej osoby i stwierdzeniu, że mniej rygorystyczne rozwiązania alternatywne nie mogą zostać skutecznie zastosowane. Decyzja o zastosowaniu środka detencyjnego wobec osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową jest podejmowana przez sędziego, a okres zatrzymania jest proporcjonalny i ulega zakończeniu, gdy nie mają już zastosowania podstawy tego środka. ***Zgodnie z art. 7 dyrektywy XXX/XXX/UE [wersja przekształcona dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania] państwa członkowskie mogą ograniczyć swobodę przemieszczania się osób***

ubiegających się o ochronę międzynarodową na potrzeby rozpatrzenia wniosków w ramach procedury granicznej.

Państwa członkowskie korzystają z rozwiązań alternatywnych dla środków detencyjnych ustanowionych w prawie krajowym zgodnie z art. 8 ust. 4 dyrektywy XXX/XXX/UE [wersja przekształcona dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania], które są skutecznie dostępne, gdy zastosowanie mają podstawy dla środka detencyjnego, w szczególności względem szczególnych grup takich jak małoletni lub rodziny.

Or. en

Poprawka 37
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 – ustęp 6 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	6c. Do dnia … [sześć miesięcy po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja zwraca się do Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu, zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX (Agencji UE ds. Azylu), o opracowanie wytycznych w sprawie różnych praktyk odnoszących się do rozwiązań alternatywnych względem środków detencyjnych, które mogłyby być stosowane w kontekście procedury granicznej.
	Wytyczne, o których mowa w pierwszym akapicie, określają warunki stosowania rozwiązań alternatywnych względem środków detencyjnych oraz mają na celu uwzględnienie sytuacji i potrzeb różnych kategorii osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, takich jak kobiety, małoletni, małoletni bez opieki lub

rodziny. Wytyczne te mają na celu budowanie zaufania wśród osób ubiegających się o ochronę międzynarodową oraz zapewniają ich zaangażowanie w procedurę graniczną i jej przestrzeganie.

Or. en

Poprawka 38
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 – ustęp 6 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	6d. Do dnia … [18 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja ocenia stosowanie ust. 6c.

Or. en

Poprawka 39
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
7. Stosując procedurę graniczną, państwa członkowskie ***mogą przeprowadzić*** procedurę ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją], bez uszczerbku dla terminów określonych w ust. 11.	7. Stosując procedurę graniczną ***wobec osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową***, państwa członkowskie ***przeprowadzają*** procedurę ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją], bez uszczerbku dla terminów określonych w ust. 11.

Or. en

Poprawka 40
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 – ustęp 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	7a. W drodze wyjątku od art. 29 ust. 1 i 2 oraz art. 30 ust. 1, 2 i 7 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją], w przypadku gdy państwo członkowskie, w którym zarejestrowany został wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w kontekście etapu poprzedzającego wjazd, uważa, że inne państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie tego wniosku, bez zwłoki i w żadnym wypadku nie później niż trzy tygodnie od daty zarejestrowania wniosku zwraca się do tego innego państwa członkowskiego o przejęcie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową. Państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, przeprowadza niezbędne czynności sprawdzające i podejmuje decyzję w sprawie wniosku o przejęcie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w terminie jednego tygodnia od otrzymania tego wniosku.

Or. en

Poprawka 41
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 – ustęp 9 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
W takich przypadkach właściwy organ zezwala osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na terytorium	W takich przypadkach właściwy organ zezwala osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na terytorium

państwa członkowskiego.

państwa członkowskiego.

Państwa członkowskie regularnie monitorują stosowanie akapitu pierwszego. Państwa członkowskie mogą zwrócić się o wsparcie w tym celu do unijnych organów, jednostek i agencji.

Komisja regularnie ocenia stosowanie niniejszego ustępu, ze wsparciem ze strony Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu, oraz co roku przekazuje wnioski z tej oceny do Parlamentu Europejskiego i Rady.

Or. en

Poprawka 42
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 – ustęp 10

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
10. Na zasadzie odstępstwa od art. 28 niniejszego rozporządzenia wnioski podlegające procedurze granicznej składa się nie później niż pięć dni od daty pierwszej rejestracji lub, po relokacji przeprowadzonej zgodnie z art. [x] rozporządzenia (UE) XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją], pięć dni od chwili przybycia osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do odpowiedzialnego państwa członkowskiego w następstwie przekazania na podstawie art. 56 ust. 1 lit. e) tego rozporządzenia.	10. Na zasadzie odstępstwa od art. 28 niniejszego rozporządzenia wnioski podlegające procedurze granicznej składa się nie później niż pięć dni ***roboczych*** od daty pierwszej rejestracji lub, po relokacji przeprowadzonej zgodnie z art. [x] rozporządzenia (UE) XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją], pięć dni ***roboczych*** od chwili przybycia osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do odpowiedzialnego państwa członkowskiego w następstwie przekazania na podstawie art. 56 ust. 1 lit. e) tego rozporządzenia***, pod warunkiem że osoba ta otrzymuje skuteczną możliwość dokonania tego w podanych terminach***.

Or. en

Poprawka 43
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 – ustęp 11

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
11. Procedura graniczna mająca na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinna trwać jak najkrócej, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Obejmuje ona decyzję, o której mowa w ust. 2 i 3, oraz każdą ewentualną decyzję w sprawie odwołania i należy ją zakończyć w terminie 12 tygodni od daty zarejestrowania wniosku. Po upływie tego okresu osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową zezwala się na wjazd na terytorium państwa członkowskiego, z wyjątkiem przypadków, gdy zastosowanie ma art. 41a ust. 1. . Na zasadzie odstępstwa od terminów określonych w art. 34, art. 40 ust. 2 i art. 55 państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące czasu trwania procedury rozpatrywania wniosku i procedury odwoławczej, w których zapewniają, aby w przypadku odwołania od decyzji o odrzuceniu wniosku w ramach procedury granicznej rozstrzygnięcie w sprawie takiego odwołania zostało wydane w terminie 12 tygodni od daty zarejestrowania wniosku.	11. Procedura graniczna mająca na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej powinna trwać jak najkrócej, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków**.** ***Indywidualne prawa proceduralne przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, takie jak dostęp do informacji, pomoc prawna oraz reprezentacja i usługi tłumaczenia ustnego, są skutecznie gwarantowane podczas całej procedury granicznej. Państwa członkowskie zapewniają odpowiedni przydział pracowników oraz wydajną koordynację między różnymi podmiotami i organami w procedurze granicznej, zgodnie z art. 41b i 41c***. Obejmuje ona decyzję, o której mowa w ust. 2 i 3, oraz każdą ewentualną decyzję w sprawie odwołania i należy ją zakończyć w terminie 12 tygodni od daty zarejestrowania wniosku. Po upływie tego okresu osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową zezwala się na wjazd na terytorium państwa członkowskiego, z wyjątkiem przypadków, gdy zastosowanie ma art. 41a ust. 1. Na zasadzie odstępstwa od terminów określonych w art. 34, art. 40 ust. 2 i art. 55 państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące czasu trwania procedury rozpatrywania wniosku i procedury odwoławczej, w których zapewniają, aby w przypadku odwołania od decyzji o odrzuceniu wniosku w ramach procedury granicznej rozstrzygnięcie w sprawie takiego odwołania zostało wydane w terminie 12 tygodni od daty zarejestrowania wniosku.

Or. en

Poprawka 44
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 – ustęp 13

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
13. Podczas rozpatrywania wniosków podlegających procedurze granicznej ***osoby ubiegające*** się o ochronę międzynarodową ***są przetrzymywane*** na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu albo w strefach tranzytowych. Najpóźniej [dwa miesiące od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o miejscach, w których będzie prowadzona procedura graniczna **– *na granicach zewnętrznych, w pobliżu granic zewnętrznych albo w strefach tranzytowych* –** w tym przy stosowaniu ust. 3, oraz zapewnia, aby przepustowość tych miejsc była wystarczająca do rozpatrzenia wniosków objętych tym ustępem. Wszelkie zmiany miejsc, w których stosowana jest procedura graniczna, zgłasza się Komisji dwa ***miesiące*** przed wejściem tych zmian w życie.	13. Podczas rozpatrywania wniosków podlegających procedurze granicznej ***właściwe organy krajowe mogą zwrócić się do osób ubiegających*** się o ochronę międzynarodową ***o pozostanie w miejscach wyznaczonych zgodnie z ich uznaniem, do czasu zakończenia procedury granicznej na terytorium państwa członkowskiego, w pełnej zgodności z dyrektywą XXX/XXX/UE [wersja przekształcona dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania]. Procedura graniczna może być wykonywana*** na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu albo w strefach tranzytowych ***na terytorium państwa członkowskiego, pod warunkiem że zachowana jest pełna zgodność z warunkami niniejszego ustępu oraz odpowiednio zabezpieczone są szczególne potrzeby osób ubiegających się o ochronę międzynarodową***. Najpóźniej [dwa miesiące od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o miejscach, w których będzie prowadzona procedura graniczna***,*** w tym przy stosowaniu ust. 3, oraz zapewnia, aby przepustowość tych miejsc była wystarczająca do rozpatrzenia wniosków objętych tym ustępem. Wszelkie zmiany miejsc, w których stosowana jest procedura graniczna ***na podstawie decyzji właściwych organów krajowych***, zgłasza się Komisji ***jak najszybciej, a co najmniej*** dwa ***tygodnie*** przed wejściem tych zmian w życie.

Or. en

Poprawka 45
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 – ustęp 14

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
14. W sytuacjach, w których przepustowość ***miejsc zgłoszonych*** przez ***państwa*** członkowskie na podstawie ust. ***14*** jest tymczasowo niewystarczająca do rozpatrzenia wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową objętych przepisami ust. 3, ***państwa*** członkowskie ***mogą wyznaczyć*** inne miejsca na terytorium ***państwa członkowskiego*** i po powiadomieniu Komisji o tym fakcie umieścić tam osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową ***tymczasowo i możliwie najkrótszy okres***.	14. W sytuacjach, w których ***na podstawie oceny dokonanej przez Komisję lub właściwy organ krajowy danego państwa członkowskiego stwierdza się, że*** przepustowość ***miejsca zgłoszonego*** przez ***to państwo*** członkowskie na podstawie ust. ***13*** jest tymczasowo niewystarczająca do rozpatrzenia wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową objętych przepisami ust. 3, ***to państwo*** członkowskie ***wyznacza*** inne miejsca na ***swoim*** terytorium i po powiadomieniu Komisji o tym fakcie ***umieszcza*** tam osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową***, zgodnie z warunkami przewidzianymi w dyrektywie XXX/XXX/UE [wersja przekształcona dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania]***.

Or. en

Poprawka 46
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 a – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Osoby, o których mowa w ust. 1, są przetrzymywane przez okres nieprzekraczający 12 tygodni w miejscach na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu lub w strefach tranzytowych***; w przypadku gdy państwo członkowskie nie może ich umieścić w tych miejscach, może skorzystać z innych lokalizacji na swoim terytorium***. Ten 12-tygodniowy termin	2. Osoby, o których mowa w ust. 1, są przetrzymywane przez okres nieprzekraczający 12 tygodni w miejscach ***wyznaczonych zgodnie z uznaniem państw członkowskich, które mogą znajdować się*** na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu lub w strefach tranzytowych ***na terytorium Unii. Miejsca, o których mowa w niniejszym ustępie, są w pełni zgodne z***

liczy się od chwili, w której osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – nie ma już prawa do pozostania lub nie ma zezwolenia na pozostanie.

wymogami dyrektywy XXX/XXX/UE [wersja przekształcona dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania]. Ten 12-tygodniowy termin liczy się od chwili, w której osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – nie ma już prawa do pozostania lub nie ma zezwolenia na pozostanie.

Or. en

Poprawka 47
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 a – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. Do celów niniejszego artykułu stosuje się art. 3, art. 4 ust. 1, art. 5–7, art. 8 ust. 1–5, art. 9 ust. 2–4, art. 10–13, art. 15, art. 17 ust. 1, art. 18 ust. 2–4 oraz art. 19–21 dyrektywy XXX/XXX/UE [wersja przekształcona dyrektywy powrotowej].	3. Do celów niniejszego artykułu stosuje się art. 3, art. 4 ust. 1, art. 5–7, art. 8 ust. 1–5, art. 9 ust. 2–4, art. 10–13, ***art. 14 ust. 3,*** art. 15, art. 17 ust. 1, art. 18 ust. 2–4 oraz art. 19–21 dyrektywy XXX/XXX/UE [wersja przekształcona dyrektywy powrotowej].

Or. en

Poprawka 48
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 a – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3a. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o niestosowaniu procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu do obywateli lub bezpaństwowców mających miejsce zwykłego pobytu w państwach trzecich, w odniesieniu do których to państwo

członkowskie przedłożyło Komisji powiadomienie zgodnie z art. 25a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 810/2009.

Jeżeli w wyniku analizy przeprowadzonej zgodnie z art. 25a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 Komisja uzna, że państwo trzecie współpracuje w wystarczającym stopniu, państwo członkowskie ponownie zaczyna stosować procedurę graniczną mającą na celu przeprowadzenie powrotu.

W przypadku gdy Komisja uzna, że dane państwo trzecie nie współpracuje w wystarczającym stopniu, państwo członkowskie może nadal nie stosować procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu:

a) do czasu uchylenia lub zmiany aktu wykonawczego przyjętego uprzednio przez Radę zgodnie z art. 25a ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 810/2009;

b) do czasu stwierdzenia przez Komisję na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 25a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 810/2009, że miały miejsce istotne zmiany we współpracy danego państwa trzeciego, pod warunkiem że Komisja nie stwierdzi, iż konieczne są działania zgodnie z tym artykułem.

Or. en

Poprawka 49
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 a – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
4. Bez uszczerbku dla możliwości dobrowolnego powrotu w dowolnym momencie osobom, o których mowa w ust. 1, można wyznaczyć	4. Bez uszczerbku dla możliwości dobrowolnego powrotu w dowolnym momencie osobom, o których mowa w ust. 1, można wyznaczyć

nieprzekraczający ***15*** dni termin na dobrowolny wyjazd.	nieprzekraczający ***20*** dni termin na dobrowolny wyjazd ***i wymagać od nich współpracy z właściwymi organami.***
	Właściwe organy krajowe lub personel odpowiedzialny za procedurę graniczną informują osoby, o których mowa w ust. 1, kwalifikujące się do dobrowolnego powrotu zgodnie z tym artykułem, o ich prawach i obowiązkach w odniesieniu do dobrowolnego powrotu od pierwszego dnia procedury granicznej. Na wszystkich etapach otrzymują one skuteczną pomoc, w stosownych przypadkach, od wykwalifikowanych pracowników.
	Państwa członkowskie ustanawiają programy przewidujące wzmocnioną pomoc i doradztwo w odniesieniu do dobrowolnych powrotów w ramach procedury granicznej. Taka pomoc może obejmować wsparcie na rzecz reintegracji w państwie trzecim będącym państwem powrotu.
	Programy, o których mowa w trzecim akapicie, mogą obejmować pomoc logistyczną, finansową lub inną pomoc materialną bądź rzeczową.
	Komisja może przekazać wytyczne na temat wspólnych norm dotyczących dobrowolnych powrotów w ramach procedury granicznej.
	Or. en

Poprawka 50
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 a – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5. Wobec osób, o których mowa w ust. 1, które zostały zatrzymane w trakcie procedury, o której mowa w art. 41, i które nie mają już prawa do	5. Wobec osób, o których mowa w ust. 1, które zostały zatrzymane w trakcie procedury, o której mowa w art. 41, i które nie mają już prawa do

pozostania ani nie mają zezwolenia na pozostanie, można zastosować środek detencyjny w celu uniemożliwienia im wjazdu na terytorium państwa członkowskiego, w celu przygotowania do powrotu lub w celu wydalenia.	pozostania ani nie mają zezwolenia na pozostanie, można zastosować środek detencyjny w celu uniemożliwienia im wjazdu na terytorium państwa członkowskiego, w celu przygotowania do powrotu lub w celu wydalenia***, pod warunkiem że nadal zastosowanie mają podstawy dla środka detencyjnego zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [wersja przekształcona dyrektywy powrotowej]***.

Or. en

Poprawka 51
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 a – ustęp 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	8a. W mocy niniejszego artykułu Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej może, na podstawie swojego mandatu, wspierać organy krajowe w operacjach powrotowych i readmisji, między innymi zapewniając ekspertów ds. powrotu, wspierając koordynację przymusowych i dobrowolnych powrotów, organizując wspólne operacje powrotowe, ułatwiając wymianę informacji między państwami członkowskimi na temat osób powracających, wspierając identyfikację obywateli państw trzecich i uzyskiwanie dokumentów podróży oraz monitorując operacje powrotowe na każdym etapie.

Or. en

Poprawka 52
Fabienne Keller
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Artykuł 41b
	Personel w ramach procedury granicznej
	1. Państwa członkowskie dopilnowują, by ich personel, który jest zaangażowany w procedurę graniczną, posiadał przeszkolenie na odpowiednim poziomie we wszystkich okolicznościach. Państwa członkowskie zapewniają, by wszystkie osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową miały skuteczny dostęp do organizacji pozarządowych w obiektach wykorzystywanych do celów procedury granicznej.
	2. Do dnia … [sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja zwraca się do Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu o wydanie wytycznych, we współpracy z organami krajowymi oraz innymi unijnymi organami, jednostkami i agencjami, aby zapewnić pomoc państwom członkowskim w planowaniu i przydziale odpowiedniej liczby pracowników, zgodnie z ust. 1. Wytyczne określają średnie wymogi dla personelu, aby możliwe było spełnienie wymogów proceduralnych i dotyczących przyjmowania pod względem liczby, typu i kwalifikacji.
	3. W przypadku złożenia wniosku przez państwo członkowskie unijne organy, jednostki i agencje zapewniają mu szybkie i dostosowane do potrzeb wsparcie w ramach procedury granicznej zgodnie z art. 57a, w szczególności gdy to państwo członkowskie doświadcza znacznego wzrostu liczby wniosków.

Or. en

Poprawka 53
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Artykuł 41c
	Koordynacja między podmiotami w ramach procedury granicznej
	1. Państwa członkowskie dbają o to, by wszystkie podmioty i organy zaangażowane w różne etapy procedury granicznej, w szczególności organy krajowe, Komisja, unijne organy, jednostki i agencje, organizacje międzynarodowe, organizacje pozarządowe, przedstawiciele prawni i prawnicy, skutecznie koordynowały swoje działania i dzieliły się ze sobą informacjami.
	2. Organy krajowe odpowiedzialne za procedurę graniczną ustanawiają strategię zarządzania, przyjmują odpowiednie procesy i opracowują narzędzia, aby wspierać wymianę informacji na temat osób ubiegających się o ochronę międzynarodową między właściwymi podmiotami zaangażowanymi w procedury.
	3. Komisja oraz unijne organy, jednostki i agencje mogą określić najlepsze praktyki i przekazać państwom członkowskim wytyczne w odniesieniu do niniejszego artykułu.

Or. en

Poprawka 54
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 41 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Artykuł 41d

	Warunki przyjmowania w ramach procedury granicznej
	1. Państwa członkowskie zapewniają osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową w ramach procedury granicznej odpowiednie materialne warunki przyjmowania i adekwatny standard życia przewidziane w prawie krajowym zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [wersja przekształcona dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania]. Szczególną uwagę należy zwrócić na osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową o specjalnych potrzebach w kwestii przyjmowania, zgodnie z art. 20 tej dyrektywy.
	2. Obiekty wykorzystywane do celów procedury granicznej są w pełni finansowane z budżetu Unii. Obejmuje to budowę, prowadzenie i renowację istniejących i przyszłych obiektów.

Or. en

Poprawka 55
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 53 – ustęp 1 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Od decyzji nakazujących powrót ***przysługuje odwołanie*** do tego samego sądu lub trybunału, w ramach tego samego postępowania sądowego i w tych samych terminach, co od decyzji, o których mowa w lit. a), b), c) i d).	Od decyzji nakazujących powrót ***można odwołać się*** do tego samego sądu lub trybunału, w ramach tego samego postępowania sądowego i w tych samych terminach, co od decyzji, o których mowa w lit. a), b), c) i d). ***Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową należy należycie poinformować w terminowy sposób o przysługującym im prawie do odwołania się.***

Or. en

Poprawka 56
Fabienne KellerWniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 53 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
6. Jeżeli dokumenty nie zostaną przedłożone w terminie umożliwiającym sądowi lub trybunałowi zapewnienie ich tłumaczenia, sąd lub trybunał może odmówić uwzględnienia tych dokumentów, jeżeli nie dołączono do nich tłumaczenia dostarczonego przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową.	6. ***Sąd lub trybunał uwzględnia wszystkie dokumenty i informacje przekazane przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową.*** Jeżeli dokumenty nie zostaną przedłożone w ***rozsądnym*** terminie umożliwiającym sądowi lub trybunałowi zapewnienie ich tłumaczenia, sąd lub trybunał może odmówić uwzględnienia tych dokumentów, jeżeli nie dołączono do nich tłumaczenia dostarczonego przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową***, chyba że osoba ta przekaże racjonalne uzasadnienie opóźnienia w przekazywaniu tych dokumentów***.

Or. en

Poprawka 57
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 53 – ustęp 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
9. Państwa członkowskie przewidują ***tylko*** jedną instancję odwoławczą w odniesieniu do decyzji podjętej w ramach procedury granicznej.	9. Państwa członkowskie przewidują ***co najmniej*** jedną instancję odwoławczą w odniesieniu do decyzji podjętej w ramach procedury granicznej. ***W przypadku gdy państwo członkowskie przewiduje więcej niż jedną instancję odwoławczą, dopilnowuje, by procedura graniczna została zakończona w terminie 12 tygodni, o którym mowa w art. 41 ust. 11.***

Or. en

Poprawka 58
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 54 – ustęp 5 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową przysługuje termin co najmniej 5 dni od dnia powiadomienia jej o decyzji na złożenie wniosku o zezwolenie na pozostanie na terytorium danego państwa do czasu rozpatrzenia środka zaskarżenia;	a) osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową przysługuje termin co najmniej 5 dni ***roboczych*** od dnia powiadomienia jej o decyzji na złożenie wniosku o zezwolenie na pozostanie na terytorium danego państwa do czasu rozpatrzenia środka zaskarżenia;

Or. en

Poprawka 59
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 54 – ustęp 5 – litera e (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	e) osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową należy należycie poinformować w terminowy sposób o przysługujących jej prawach na mocy niniejszego ustępu.

Or. en

Poprawka 60
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 54 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
6. W przypadku kolejnych wniosków, na zasadzie odstępstwa od ust. ***6*** lit. d) niniejszego artykułu, państwa	6. ***Z pełnym poszanowaniem zasady non-refoulement,*** w przypadku kolejnych wniosków, na zasadzie odstępstwa od

członkowskie mogą przewidzieć w prawie krajowym, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie ma prawa do pozostania***, bez uszczerbku dla przestrzegania zasady non-refoulement***, jeżeli odwołanie zostało wniesione wyłącznie w celu opóźnienia lub zakłócenia wykonania decyzji nakazującej powrót, która skutkowałaby natychmiastowym wydaleniem osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową z państwa członkowskiego, w przypadkach gdy dla sądu jest od razu jasne, że nie przedstawiono żadnych nowych elementów zgodnie z art. 42 ust. 4.

ust. ***5*** lit. d) niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą przewidzieć w prawie krajowym, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie ma prawa do pozostania, jeżeli odwołanie zostało wniesione wyłącznie w celu opóźnienia lub zakłócenia wykonania decyzji nakazującej powrót, która skutkowałaby natychmiastowym wydaleniem osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową z państwa członkowskiego, w przypadkach gdy dla sądu jest od razu jasne, że nie przedstawiono żadnych nowych elementów zgodnie z art. 42 ust. 4.

Or. en

Poprawka 61
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 57 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Artykuł 57a
	Rola unijnych organów, jednostek i agencji
	1. Unijne organy, jednostki i agencje działające w obszarze azylu i zarządzania migracjami, na podstawie swoich mandatów, zdecydowanie wspierają państwa członkowskie i Komisję w dążeniu do zapewnienia odpowiedniego wdrażania i funkcjonowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności jego przepisów w sprawie przyspieszonej procedury rozpatrywania wniosku zgodnie z art. 40, procedury granicznej przeprowadzanej w celu rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z art. 41 oraz procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu zgodnie z art. 41a.
	Do celów pierwszego akapitu unijne

organy, jednostki i agencje, o których tam mowa, mogą zapewniać organom krajowym analizę, wiedzę ekspercką i wsparcie operacyjne oraz mogą przeprowadzać misje monitorowania i oceny. Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu, Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej odgrywają kluczową rolę w stosowaniu niniejszego rozporządzenia.

2. Na wniosek państwa członkowskiego unijny organ, jednostka lub agencja może zapewnić mu wsparcie. Komisja lub unijny organ, jednostka lub agencja mogą, z własnej inicjatywy, zaproponować wsparcie danemu państwu członkowskiemu. W przypadku gdy Komisja lub unijny organ, jednostka lub agencja proponuje wsparcie państwu członkowskiemu, to państwo członkowskie należycie uwzględnia ten wniosek. Dane państwo członkowskie może zaakceptować ten wniosek, zmienić go lub odrzucić. Państwo członkowskie przedstawia Komisji w sposób terminowy uzasadnioną decyzję dotyczącą zaakceptowania, zmiany lub odrzucenia tego wniosku.

3. W koordynacji z organami krajowymi unijne organy, jednostki lub agencje mogą realizować następujące zadania:

a) zapewniać wsparcie operacyjne na wszystkich etapach procedur azylowych i powrotowych, przydzielając pracowników w terenie, aby:

(i) przekazywać osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową w terminowy sposób informacje na temat ich praw proceduralnych i podstawowych;

(ii) przeprowadzać oceny narażenia i kwalifikowalności, aby określić mającą zastosowanie procedurę;

(iii) przeprowadzać wywiady i świadczyć usługi tłumaczeń ustnych;

(iv) analizować wnioski o azyl i przygotowywać decyzje w pierwszej instancji;

(v) wspierać organy krajowe w zakresie działań powrotowych;

(vi) wspierać organy krajowe i doradzać im w organizacji procedury granicznej i zarządzania nią, w szczególności w odniesieniu do warunków i procesów przyjmowania, ocen narażenia i monitorowania praw podstawowych;

b) wspierać szkolenie pracowników zaangażowanych w różne etapy procedur granicznych;

c) opracowywać analizę ekspercką i wymieniać się wiarygodnymi informacjami na szczeblu Unii, w szczególności w dziedzinie analizy kraju pochodzenia;

d) przeprowadzać regularne zadania związane z monitorowaniem i oceną, w szczególności w odniesieniu do przepisów w sprawie przyjmowania, praw proceduralnych lub środków detencyjnych;

e) opracowywać zalecenia dotyczące udoskonalenia i dostosowania procedury granicznej na podstawie działań dotyczących monitorowania i oceny.

4. Organizacje międzynarodowe, takie jak Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców lub Międzynarodowa Organizacja ds. Migracji, mogą, na podstawie swoich mandatów i w koordynacji z państwami członkowskimi, wspierać państwa członkowskie w procedurze granicznej.

Or. en

Poprawka 62
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 57 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Artykuł 57b
	Monitorowanie stosowania procedury granicznej
	1. Komisja regularnie monitoruje stosowanie procedury granicznej, w tym w szczególności następujące aspekty:
	a) dostęp wszystkich właściwych podmiotów do obiektów wykorzystywanych do celów procedury granicznej;
	b) warunki przyjmowania i wymogi szczególne dotyczące procedury granicznej;
	c) poszanowanie praw proceduralnych, takich jak dostęp do informacji, pomocy prawnej oraz reprezentacji i usług tłumaczeń ustnych lub dostęp do skutecznego środka zaskarżenia;
	d) jakość podejmowania decyzji w procedurze granicznej.
	2. Komisja ostrzega państwo członkowskie, w przypadku gdy przepustowość miejsca zgłoszonego zgodnie z art. 41 ust. 14 jest tymczasowo niewystarczająca do rozpatrzenia wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową.

Or. en

Poprawka 63
Fabienne Keller

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 57 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Artykuł 57c

Monitorowanie praw podstawowych w ramach procedury granicznej

1. Zarzuty dotyczące naruszania praw podstawowych w odniesieniu do procedury granicznej przeprowadzanej w celu rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z art. 41 oraz procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu zgodnie z art. 41a należy odpowiednio badać w oparciu o niezależny mechanizm monitorowania, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Komisja ustanawia niezależny mechanizm monitorowania, we współpracy z państwami członkowskimi oraz unijnymi organami, jednostkami i agencjami posiadającymi kompetencje w dziedzinie monitorowania, w szczególności Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej, Agencją Unii Europejskiej ds. Azylu oraz Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Celem tego mechanizmu jest:

a) zapewnienie, by wszystkie podmioty zaangażowane w procedurę graniczną przestrzegały prawa Unii i prawa międzynarodowego podczas procedury granicznej;

b) zapewnienie zgodności, w stosownych przypadkach, z europejskimi przepisami w sprawie zatrzymywania osób, w szczególności przepisami dotyczącymi podstawy i czasu trwania zatrzymania;

c) dopilnowanie, by zarzuty dotyczące naruszania praw podstawowych w związku z udzielaniem azylu i powrotami w ramach procedur granicznych, w tym w odniesieniu do dostępu do procedury azylowej i zasady non-refoulement, były rozpatrywane skutecznie i bez zbędnej zwłoki.

Komisja wdroży odpowiednie zabezpieczenia, aby zagwarantować

niezależność mechanizmów monitorowania, o których mowa w akapicie pierwszym.

Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej zapewnia Komisji ogólne wytyczne dotyczące ustanawiania mechanizmu monitorowania, o którym mowa w akapicie pierwszym, w tym w odniesieniu do niezależnego funkcjonowania mechanizmu, wykorzystywanej metodyki monitorowania i odpowiednich programów szkoleń.

Komisja może zaprosić właściwe organizacje i organy krajowe, międzynarodowe i pozarządowe do udziału w monitorowaniu prowadzonym w oparciu o mechanizm monitorowania, o którym mowa w akapicie pierwszym.

3. W przypadku gdy w wyniku monitorowania w oparciu o mechanizm monitorowania, o którym mowa w ust. 2, stwierdzone zostaną naruszenia praw podstawowych, Komisja przyjmuje odpowiednie i proporcjonalne kary.

Or. en